

ת"פ 16556/05/16 - מדינת ישראל נגד יהודה יהושוע גילקרום

בתי משפט

בית המשפט המחוזי ירושלים

לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן

ת"פ 16556-05-16

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יהודה יהושוע גילקרום

הנאשם

הכרעת דין

כתב האישום

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו סיכון חיי אנשים בנתיב תחבורה, עבירה לפי סעיף 332 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), התפרעות לפי סעיף 152 לחוק, והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 5.5.2016 מהשעה 15:30 התקיימה התקהלות אסורה בהשתתפות מאות אנשים בסמוך לצומת הרחובות "בר אילן" ו"שמואל הנביא" (להלן: "**צומת ההתקהלות**") וכן ברחובות סמוכים, זאת על רקע מעצרו של סרבן גיוס מהמגזר החרדי (להלן: "**ההפגנה**").

במסגרת ההתקהלות חסמו המתפרעים, לסירוגין, את הצומת וכן רחובות נוספים.

3. בהמשך לכך, בסמוך לשעה 17:30 עמד הנאשם בפינת הרחובות "שמואל הנביא" ו"פישל" (להלן: "**מקום האירוע**" ו/או "**הצומת**"), בה הייתה תנועה ערה של מכוניות באותה עת, יחד עם שלושה צעירים נוספים שזהותם אינה ידוע למאשימה (להלן: "**האחרים**").

4. הנאשם, יחד עם אחרים, דרדר פח אשפה גדול (להלן: "הפח") למרכז הצומת, והמכוניות שנסעו בצומת נאלצו לבלום בפתאומיות על מנת שלא להתנגש בפח.

5. בעקבות כך, פנה השוטר ליאור יפרח (להלן: "השוטר" ו/או "פקד יפרח") לנאשם, הורה לו לעצור והודיע לו על מעצרו. בתגובה הדף הנאשם את ידו של השוטר והחל לנוס מהמקום. לאחר כמה מטרים, תפס השוטר את ידו של הנאשם והודיע לו בשנית על מעצרו. הנאשם המשיך להתנגד ולנסות להשתחרר מאחיזתו של השוטר, עד אשר נאזק בידיו.

תשובת הנאשם לכתב האישום

6. אין חולק על כך שבמועד המצוין בכתב האישום המתוקן, התקיימה הפגנה בהשתתפות מפגינים רבים, ועל כך שהנאשם נכח במקום. הנאשם הכחיש כי נטל חלק בהפגנה, טען כי לא חבר לשלושה צעירים או לכל אדם אחר, וכן הכחיש את המיוחס לו בעניין דרדר פח האשפה למרכז הכביש במקום האירוע. הנאשם טען כי לא הדף את ידו של השוטר, שלא היה לבוש כשוטר, הוא אישר כי המשיך ללכת, ומשהזדהה השוטר כשוטר, עצר מיד. לטענת הנאשם, השוטר פעל באגרסיביות וכבל אותו שלא לצורך.

ראיות המאשימה

7. עד התביעה פקד ליאור יפרח - עד התביעה המרכזי, עד הראיה היחידי לביצוע העבירה.

על פי עדותו של פקד יפרח, קצין מודיעין ובילוש בתחנת לב הבירה, אשר שירת 19 שנים במשטרת ישראל, ביום האירוע, בסמוך לשעה 13:00, החלו הפגנות במגזר החרדי, באזור ציר בר אילן. מאוחר יותר התקבל דיווח על פח "צפרדע" גדול, ירוק, שעמד במקום האירוע - מרחק של כ-100, 150 מ' מצומת בר אילן. נוכח ניסיונו של העד מהפגנות קודמות, צפה העד אפשרות שהפח ידורדר על-ידי אדם כלשהו אל הכביש, ולפיכך הוא התמקם מעבר לאותו פח אשפה, כשהוא מחופש לאדם בחזות חרדית.

לדברי העד, בשלב כלשהו הוא הבחין, ממרחק של כחמישה-שישה מטרים, בנאשם, שאיתו שלושה בחורים נוספים, שנראו צעירים מהנאשם, כשהם דוחפים את פח האשפה, מסובבים אותו וחוסמים את הכביש באמצעותו. הכביש היה

עביר, כלי רכב שחלפו במקום בלמו. לדברי העד, באותה עת הוא היה השוטר היחיד במקום והוא לא יכול היה להשגיח על כולם, לפיכך הוא שמר על קשר עין רציף עם אחד האנשים, שהוא הנאשם. העד הודיע לרפ"ק בן קיקי על חסימת הכביש ועל זיהויו של אדם.

העד, שהיה כאמור שוטר בודד במקום, התמקד במעצרו של הנאשם, לאחר שביקש את רשותו של רפ"ק בן קיקי לבצע מעצר כשהוא לבדו. רפ"ק בן קיקי, וכוח משטרה שהיה עמו במרחק של כ-150 מטרים ממקום האירוע, רצו לכיוונו של השוטר והגיעו לאחר 10-15 שניות. לדברי העד חלפה כחצי דקה, וייתכן אף פחות, מהרגע בו הבחין באנשים שמים את הפח במרכז הכביש, ועד לרגע מעצרו של הנאשם.

על פי עדותו של פקד יפרח, בזמן המעצר ניסה הנאשם להימלט, הוא צעק לעבר הנאשם "משטרה, משטרה" ולאחר שניים-שלושה צעדים, אחז בנאשם ו"הוריד" אותו, כאשר הנאשם מנסה להימלט, ומתנגד - בכך שלא נתן את היד, דחף, ולכן הוא נאלץ לכבול אותו.

כוח בפיקודו של רפ"ק בן קיקי הגיע למקום, וסייע לו להשתלט על הנאשם ולהעלות אותו לניידת סיור. בהמשך עדותו תיאר העד כי הכוח שהגיע למקום סייע לו לסיים את אזוק הנאשם והעלאתו לרכב.

לאחר שהנאשם עלה לניידת, אמר לו העד כי אינו חייב לענות לשאלתו, ושאל אותו, לדבריו, מפורשות **"למה עשית את זה, לא נראה לך שזה מסוכן לחסום כביש צהרי היום, אנשים נוסעים"** (עמ' 10 ש' 23-24). בתשובה לכך ענה הנאשם בצעקות **"אני מצטער, אני יודע שזה לא בסדר"** (עמ' 10 ש' 25). הדברים תועדו בדו"ח המעצר ת/1, אותו מילא העד לאחר שהגיעו לתחנה. לדברי העד, בדו"ח לא צוינו שמותיהם של שוטרי מג"ב שהיו בניידת, ככל הנראה, מאחר שלא הכיר אותם.

לדברי העד, בשעה שהוא עצר את הנאשם, היו באזור שני בלשים נוספים, אבי כהן ויוסף עזרא, אך הם לא היו באותו מקום ולא נטלו חלק בביצוע המעצר. באירוע בכללותו, היה עמו צוות בילוש נוסף, בתצורות כאלו ואחרות. העד לא יכול היה לאשר או לשלול כי אותו צוות פיקח או הסתכל על האירוע. כן הוסיף כי כאשר עצר את הנאשם, היה צוות אג"מ במרחק של כ-50-100 מטרים ממנו.

במהלך עדותו, הוצג לעד סרטון המתעד את מעצרו של הנאשם (נ/2). העד זיהה את האירוע וזיהה את שוטרי מג"ב שהיו בכוח שסייע לו. לדבריו, הסרטון לא מתעד את שלב המעצר מראשיתו, אלא את השלב שלאחר תחילת תהליך

המעצר, בחלק בו סייעו שוטרים להשלים את ההשתלטות על הנאשם. לדבריו, סביר להניח שהמצלם הבחין בריצת שוטרי המג"ב לכיוונו של העד, והחל לצלם. השניות הראשונות, ובהן השתוללות הנאשם, לא תועדו בסרטון.

בסרטון נראה פח האשפה ה"צפרדע", כשהוא עומד בסמוך למדרכה, במקביל למדרכה, ולא באמצע הכביש כפי שהעיד פקד יפרח. העד נשאל על כך, ולדבריו, מניסיונו באירועים קודמים, ייתכן שאנשי המשטרה הזיזו חזרה את הפח, לפני שצולם הסרטון, כדי לאפשר לתנועה לעבור.

כן הסביר כי לאחר מעצרו של הנאשם, הוא "ישב עליו", כפי שרואים בסרטון, זאת בהמתנה לניידת שתגיע לקחת את העצור, וכדי למנוע חטיפתו של הנאשם על ידי הקהל או התחמקותו.

העד שלל בעדותו אפשרות שהתבלבל בין הנאשם לבין אדם אחר, ועמד על דבריו כי הנאשם נעצר על-ידו לאחר שזיהה אותו מדרדר את הפח לכביש, והוא הראשון שעצר אותו. לדבריו, בהיותו שוטר "סמוי", הוא לא היה עושה פעולה שתחשוף את הכיסוי בו היה, אלמלא הייתה סכנה.

העד לא זכר אם ביצע מעצרים נוספים באותו יום, ואמר כי ייתכן שביצע.

8. רפ"ק אמיר בן קיקי - קצין אג"מ בתחנת שלם.

בזמן האירוע, שימש כקצין סדר ציבורי בתחנת לב הבירה, ופיקד על כוחות המשטרה בהפגנה שנערכה על ידי הפלג הקיצוני נגד גיוס חרדים. העד היה ממוקם בצומת בר אילן, משם הגיב לכל התרחשות. לדבריו, כשהחלה חסימת כבישים, הודיע כי ההפגנה בלתי חוקית ועל המפגינים להתפנות מהמקום, שאם לא כן הוא יאלץ להשתמש בכוח לפינוי הכביש.

9. רס"ב אהוד דורי - גובה הודעתו של הנאשם.

ההגנה הציגה לפני העד תיעוד מצולם של חקירת הנאשם ביום האירוע (נ/3). בסרטון נראה אחראי המצלמות של מחוז ירושלים במשטרת ישראל, אביחי ארז, כשהוא במסדרון מחוץ לחדר החקירות, כאשר דלת חדר החקירות פתוחה. כן נראה שוטר נוסף, שלא זוהה על ידי העד. ניתן לשמוע את אביחי ארז אומר "תראה אם זה זה".

רס"ב דורי נשאל על משפט זה שנשמע בסרט, והעיד כי משפט זה לא כוון אליו, והוא אינו יודע האם אביחי ארז התכוון

בדבריו לנאשם או לעניין אחר.

ראיות ההגנה

10. הנאשם העיד כי הוא בן 23.5 שנים, לומד בישיבת מיר בירושלים, ומתגורר ברחוב עמינדב 8. לדבריו לא התגייס לצבא, בשל לימודיו בישיבה. הנאשם העיד כי הציבור אליו הוא משתייך, אינו קשור להפגנות של הפלג הירושלמי, וכי הרבנים מתנגדים לכך. עמדתם לעניין הגיוס הינה כי מי שלומד בישיבה צריך להמשיך ללמוד, ומי שאינו לומד, שיתגייס לצבא וימלא חובתו למדינה.

לגבי יום האירוע, שהיה בתקופת "בין הזמנים" של חודש ניסן, שהה לדבריו בביתו, כאשר ברחוב מתחת לביתו התקיימו המחאות. לדברי הנאשם, באזור זה מתקיימות הפגנות פעמים רבות.

למשמע הרעש, מתוך סקרנות, ירד הנאשם מביתו והבחין בהמולה. לדבריו מקום האירוע היה במרחק כארבע דקות הליכה מביתו, ביתו נמצא במרחק של מאות מטרים ממקום ההפגנה, אך ניתן לשמוע מביתו כל אוטובוס שעובר ליד התחנה. הוא לא זוכר מה בדיוק שמע באותו יום, הוא לא שמע קריאה במגפון להתפזר, לא יכול היה לשמוע זאת מצומת בר אילן.

הנאשם תיאר כי ביום האירוע לבש חולצה לבנה, ז'קט שחור, מגבעת שחורה, מכנסיים שחורים וציצית בחוץ.

הנאשם העיד כי לא ראה דבר חריג, לא ראה דחיפת פח או מעצר של אדם נוסף, ולא ידע בגין מה מתקיימת ההפגנה. הנאשם הכחיש כי היה בכביש וכי נמצא קרוב לפח, לדבריו הוא היה על המדרכה בתחנה. לדברי הנאשם, ניגש אליו אדם לבוש כחרדי - חולצה לבנה, מכנסיים שחורות, כיפה, זקן, הכול רגיל ואחז בו. הוא לא הבין מי אותו אדם והמשיך ללכת. בשלב זה אמר לו אותו אדם כי הוא שוטר והורה לו לעצור, והוא עשה כן. אותו אדם, לאחר שתפס אותו, "הוריד אותו לרצפה", שם את ידיו מאחורי גבו, ישב על גבו בחוזקה במשך דקות ארוכות, בטענה כי אין לו אזיקים, וצעק בקשר שיביאו לו אזיקים. לאחר מספר דקות הביאו לאותו אדם אזיקים, הוא אזק אותו, ולמקום הגיעה ניידת.

הנאשם לא זכר אם פקד יפרח הזדהה כשוטר לפני שהפילו לרצפה או לאחר מכן, ואמר כי לא הבחין בשוטרים במקום, כשהיה שכוב על הרצפה או זמן קצר לפני כן, מאחר שהם היו במרחק ממקום האירוע.

לאחר מעצרו, דחף אותו, לדבריו, פקד יפרח לתוך הניידת, על שוטרת שהייתה שם, סגר את הדלת והוריד לו את הראש, ככל הנראה כדי שהמפגינים לא יראו שנעצר, וצעק תוך כדי "זה אתה עשית? זה אתה עשית?".

באשר לתגובתו שנרשמה בדו"ח המעצר (ת/1), טען הנאשם כי הביע צער על נוכחותו במקום האירוע, ולא על השתתפות בהפגנה או גרירת פח אשפה.

הנאשם הכחיש את המיוחס לו, טען כי לא היה קרוב לפח האשפה, וכי ייתכן שפקד יפרח התבלבל בזיהוי. לדבריו, במקום בו נכח, היו עשרות אנשים שנראו כמוהו, מבחינת הגיל והלבוש.

11. עד ההגנה יוסף חי סימן טוב - מלמד בישיבה תורנית אוהלי תורה לבחורים צעירים ועומד בראש הישיבה בשכונת הבוכרים בימי סוף השבוע במשך 20 שנה.

לדברי העד, הוא מכיר את הנאשם ומשמש כרבו, הוא בקשר עם הנאשם מעל עשר שנים. לדבריו הנאשם אינו שייך לפלג הירושלמי, ומתוך היכרותו את הנאשם ועמדותיו, הוא יודע בבירור שהנאשם אינו קשור להפגנה.

12. יעקב יהודה בן ליש - מצלם אירועים ורבנים כתחביב, באמצעות מצלמה אותה מחזיק בכיסו, והוא נוהג לצלם אירועים מעניינים. העד צילם את הסרטון נ/2 המתעד חלק ממעצרו של הנאשם.

העד מכיר את הנאשם בשל מגוריו בבניין שממול ביתו, אולם לא יותר מכך. הוא נכח במקום האירוע ביום ההפגנה במקרה, וצילם במצלמה שהייתה עמו, כפי שהוא מסקר כל אירוע. לדבריו הסרטון שצילם לא נערך ו"זה כמו שהוא" (עמ' 41 ש' 24).

13. סמ"ש אלעד אמיר - משמש כמפקד טירונים בהדרכה.

בעת האירוע שירת העד ביחידת "שחר" 101 במג"ב ירושלים, ותפקידו היה לצלם את מהלך ההפגנה ו/או דברים חריגים. לדבריו, ביום האירוע, קיבלו דיווח על הפגנה שמתקיימת בצומת בר אילן בהשתתפות 150-250 מפגינים, שעומדים על הציר וחוסמים מעבר של כלי רכב. משהגיעו לצומת בר אילן, ניתנה הוראת פיזור, ומאחר שההפגנה לא התפזרה, קיבלו הנחיה לפנות את הצירים מהמפגינים.

העד הגיע עם כח מג"ב למקום האירוע, כאשר שמעו על המעצר. בהגיעו למקום ראה את הפח על הכביש, לא ראה

את המעצר. לדבריו לא ידוע לו היכן נמצאים צילומים שצילם ביום האירוע, אך הוא כמעט בטוח שלא צילם את מעצרו של הנאשם, מאחר שהגיע למקום האירוע לאחר המעצר. העד זיהה עצמו בסרטון נ/2.

14. פקד ישראל סונינו - מפקד פלגה ביחידת "שחר" במג"ב בירושלים.

בעת האירוע שימש כמפקד צוותי מג"ב של יחידתו. באותו יום הוצבו בצומת בר אילן.

הואיל ובצומת בר אילן היו כ-200-300 מפגינים שרצו לחסום את הכביש, קיבלו הוראה לפזרם על מנת לאפשר לתנועה במקום לזרום. חרף הודעתו למפגינים כי עליהם לפנות את המקום, אלו לא עשו כן, ולכן היו צריכים להדוף את המפגינים מהכביש לכיוון השכונות.

לדברי העד, הוא קיבל דיווח מרפ"ק בן קיקי על בלש שביצע מעצר וזקוק לעזרה, הוא הגיע יחד עם צוותו לרחוב אליהו הנביא, שם ראה בלש יושב על הנאשם, לאחר שהבלש השתלט על הנאשם. כדי לסייע לבלש, הרחיקו את כל הסקרנים מהמקום ויצרו "שטח סטרילי". לבלש ולהם לא היו אזיקים. לדברי העד, ככל שהוא זוכר, כוח מג"ב לא ליווה את הנאשם.

במסגרת עדותו העד, הוגש דו"ח פעולה שערך מיום 5.5.2016 (נ/6) - קיבל תדריך ומידע על הפגנה של חרדים שתתבצע ככל הנראה באזור כיכר השבת ועל הצוות להיות כונן לטובת התפתחויות.

הכוח בפקודת רפ"ק בן קיקי עבר לצומת בר אילן, שם היו כ-250 מפגינים לערך שניסו לחסום את הציר בעמידה על הכביש.

לאחר מספר דקות שבהן המפגינים לא התפנו כהוראת רפ"ק בן קיקי, ואף חסמו את הכבישים בעמידתם בהם, ניתנה הוראה לצוות על-ידי רפ"ק בן קיקי להדוף את המפגינים לעבר שכונת שמואל הנביא מצומת בר אילן. הצוות עשה כן, תחילה באמצעות דיבור, ולאחר מכן באמצעות דחיפות עם הידיים, לעבר שכונת שמואל הנביא, כאשר צועקים לעברם "נאצים", "אתם כמו היטלר" ועוד.

לאחר מכן, הצוות חזר לצומת בר אילן שם היו מפגינים נוספים, ושוב בהוראת מפקד ההפגנה הצוות הדף אותם, באותה השיטה, לעבר שמואל הנביא. אף אחד מהמפגינים לא נפגע מההדיפה של השוטרים בצוותו. פעילותו של העד נמשכה מאוחר יותר באזור כיכר השבת.

15. רס"ר גל עזרא אסרף - העד נכח באזור המעצר, ולאחר צפייה בסרטון נ/2 העיד כי לא השתתף במעצרו של הנאשם אלא נטל חלק בהרחקת אנשים מהמקום ליצירת "שטח סטרילי", כדי שלא יפגעו בעצור או בשוטרים. העד לא זכר את האירוע, והעיד על פי דו"חות ועל פי הסרטון. לדבריו, בהפגנה היו התקהלות, שריפת פחים, יידויי אבנים וחסימת צירים.

דין והכרעה

16. מבחינת הראיות והעדויות עולה כי האירוע התחלק לשלושה חלקים: החלק הראשון הינו גרירת הפח, על-ידי הנאשם ואחרים, למרכז הכביש. החלק השני הינו מעצרו של הנאשם על ידי פקד יפרח. החלק השלישי הינו הגעת כוחות בטחון נוספים למקום ופינוי הנאשם לתחנת המשטרה לחקירה.

מהימנות עדותו של פקד יפרח

17. מטבע הדברים, ההכרעה בעניינו של הנאשם מבוססת על עדותו של פקד יפרח, שהנו, כאמור, עד הראיה היחידי לאירוע הזזת ה"צפרדע" אל הכביש, העד שגם עצר את הנאשם לאחר האירוע.

אל מול עדותו של פקד יפרח, עומדת עדותו של הנאשם, אף היא כעדות יחידה, שכן יתר עדי ההגנה לא היו עדי ראיה, ולא היה בעדותם כדי לתמוך בגרסה כזו או אחרת לגבי אירוע גרירת הפח ולגבי חלקו של הנאשם באירוע.

לעדויות השניים מצטרף סרטון נ/2 - תעוד מצולם ממקום האירוע. סרטון זה מסייע במידה מוגבלת ביותר, שכן הוא מתחיל בשלב בו הנאשם כבר שוכב על הקרקע ופקד יפרח יושב מעליו ושומר עליו עד לפינויו לניידת משטרה.

18. לאחר בחינת עדותו של פקד יפרח, אני מקבלת את עדותו כמהימנה, ומעדיפה עדות זו על פני עדותו של הנאשם.

גרסתו של פקד יפרח, שניתנה בפני בית המשפט, הינה עקבית, וזהה בנקודותיה המהותיות וסדורה.

העד תיאר את נסיבות הגעתו למקום - "באותו יום התקבל דיווח בסביבות השעה 13:00 על תחילת הפרות

הסדר. קצת יותר מאוחר התקבל דיווח על פח צפרדע גדול, ירוק שעמד בצומת הרחובות אהרון פישל פינת שמואל הנביא, מרחק של כ-100, 50 מ' מצומת בר אילן" (עמ' 9 ש' 30-31, עמ' 10 ש' 1);

העד, שהיה לבוש כחרדי, הסביר מדוע והיכן התמקם קודם לאירוע, כאשר מתוך ניסיונו בהפגנות קודמות, הוא צפה את התרחשות כפי שאכן הייתה - **"אני התמקתי מעבר לפח הזה כשאני נמצא באיזה שהוא כיסוי, באיזו שהיא תחפושת, מתוך תקווה או מתוך הבנה שיש סיכוי שמישהו ידרדר את הפח הזה למרכז הכביש כמו שקרה בהפגנות הקודמות"** (עמ' 10 ש' 3-1);

העד תיאר במדויק את האירוע שהתרחש לנגד עיניו - הוא ידע לדייק כי הבחין בנאשם ובשלושה בחורים נוספים צעירים ממנו, ותיאר את מעשיהם של הארבעה - **"... מאוחר יותר הבחנתי באדון יהושע גליקרום ביחד עם נוספים כשהם מגיעים לכיוון הפח, נוגעים בפח, דוחפים את הפח צפרדע שעמד בצמוד למדרכה ומסובבים אותו ובכך חוסמים את הכביש. הכביש היה עביר, תנועת כלי רכב באה מכיוון בר אילן לכיוון שלי. כלי רכב שחלפו במקום בלמו את עצמם"** (עמ' 10 ש' 4-7);

העד הסביר כיצד זיהה את הנאשם כמבצע העבירה, תוך שמירה על קשר עין עם הנאשם, מתוך הבנה שלא יוכל להתמקד ביותר מאדם אחד - **"אני הייתי לבדי באותה נקודת זמן ובשל כך שמרתי על קשר עין עם אחד האנשים וזה בעצם הבחור שנמצא כאן"** (עמ' 10 ש' 7-8);

לפני מעצרו של הנאשם, הוא דאג להודיע על האירוע ועל כניסה לביצוע מעצר, תוך בקשת סיוע מכוחות בטחון נוספים - **"...והודעתי לאמיר בן קיקי, שהיה מפקד הכוח, היה נמצא אז באיזור צומת בר אילן.... נכנסתי אני לבדי בשלב הראשון לבצע מאסר ובעצם, אמיר, ביחד עם כוח מג"ב נוסף רצו לכיוון שלי"** (עמ' 10 ש' 8-11);

כן תיאר את התנגדותו של הנאשם ואת פעולותיו בהמשך - **"החשוד ניסה להימלט מתחילה. צעקתי לעברו משטרה, אחזתי לו ביד, הוא ניסה להימלט וכעבור שניים, שלושה צעדים תפסתי אותו, אחזתי בו, הורדתי אותו על הרצפה"** (עמ' 10 ש' 11-13);

בהמשך התייחס להגעת כוחות נוספים למקום, ולהעברת הנאשם לחקירה לאחר מכן - **"הגיע כוח כמו שאמרתי בפיקוד של אמיר והם סייעו לי להשתלט עליו ולהעלות אותו לניידת הסיור... ומשם הובלנו אותו לתחנה וזהו"** (עמ' 10 ש' 13-15);

מדובר בתיאור מפורט ועקבי של האירוע, על כל חלקיו, התייחסות למעורבים באירוע, למעשיהם, ולפעולות שביצע העד לפני האירוע ולאחריו.

בנוסף, לדברי העד, הוא פעל כפי שהוא נוהג לעשות בעת ביצוע מעצר, ובדרך לתחנת המשטרה הוא שאל את הנאשם בנוגע למעשיו, לאחר שהזהירו כי אינו חייב לענות - "...הובלתי אותו ובתוך כך אני עושה... עם כל העצורים שאני מבצע מעצר עליהם, שואל אותם שאלה ראשונה ומזהיר אותם שהם לא חייבים לענות לי על זה, שהם לא חייבים לשתף איתי פעולה ואני מסביר להם גם שזה יכול לשמש בהמשך נגדם כראיה, שואל אותם 'למה עשית את זה, לא נראה לך שזה מסוכן, לחסום כביש צהרי היום, אנשים נוסעים', והם אומרים... ובמקרה הזה של יהושוע גליקרום הוא אמר לי 'אני מצטער, אני יודע שזה לא בסדר', אז הכללתי את זה גם בעדות שלו" (עמ' 10 ש' 20-26).

בחקירה הנגדית עמד העד על גירסתו, תוך התייחסות לכוחות משטרה אחרים שהיו בשטח - "...הגעתי לאזור צומת בר אילן, שם היו כוחות אג"מיים בפיקודו של אמיר בן קיקי, ביצע שם את מה שהוא היה צריך לבצע... ואני זיתי לכיוון, נקודה קרובה לבר אילן בסמיכות למקום שזה אהרון פישל פינת שמואל הנביא" (עמ' 12 ש' 15-18) וכן, "היו שוטרים שמרחק של כ-150 מ' ממני" (עמ' 18 ש' 14); היותו לבדו במקום האירוע עד להזעקת כוחות על-ידו - "שני בלשים שהיו בסביבה שלי... לא נמצאו איתי באותו מקום... לא ביצעו איתי את המעצר" (עמ' 12 ש' 5-7); זיהוי הנאשם מבצע את העבירה יחד עם אחרים - "היו שהתעסקו עם הפח, הוא ועוד שלושה שנראים קטן ממנו... סך הכל ארבעה אנשים שעמדו סביב הפח והתעסקו איתו" (עמ' 13 ש' 11-12) וכן, אמר "ואם הייתי במרחק של חמישה, שישה מטרים ממנו בכל קרות האירוע ואני בקשר עין רציף איתו, אז איך התבלבלתי? אני מזהה אותו אני שומר איתו על קשר עין רצוף" (עמ' 13 ש' 4-6); וכן התייחס למעשיהם של הנאשם ואחרים, תוך סיכון הנוסעים בכביש לאחר שגררו לתוכו את הפח - "הכביש עביר באותו שלב לתנועת כלי רכב. כלי רכב נעים מכיוון צומת בר אילן לכיוון שלנו. יש תנועה של רכבים כל העת. בעצם הסיבוב שלהם, זה משבש את תנועת כלי הרכב ואנשים נאלצים לבלום ואני מבחין בדברים האלה" (עמ' 18 ש' 3-5).

19. לעדותו של פקד יפרח, באשר לקריאה לסיוע מכוחות משטרה אחרים שהיו במקום, סיוע בעדותם של שוטרים שהגיעו למקום לאחר מעצרו של הנאשם.

סמ"ש אמיר העיד - "... אני הגעתי לשם כבר אחרי המעצר... אנחנו הגענו אחרי המעצר. כי אנחנו זיהינו את המעצר והגענו לשם" (עמ' 84 ש' 21-23); פקד סונינו העיד - "באותו אירוע ספציפית היינו, באילו היינו בבר אילן, בצומת בר אילן. וקיבלתי בקשר דיווח מאמיר בן קיקי שבלש שלו של התחנה ביצע מעצר ללכת לעזור לו... נכנסו לתוך שמואל הנביא, הגעתי עם הצוות שלי. ראיתי בלש שוכב על הרצפה... על מישהו. יושב על הרצפה כשמישהו שוכב מתחתיו" (עמ' 92 ש' 7-12).

מאחר שכוחות המשטרה היו עסוקים בפיזור המפגינים במרחב די גדול, ומאחר שחלקם התמקדו באזור צומת בר-אילן שמואל הנביא, אין זה מפתיע שלא נמצאו שוטרים-עדים נוספים לאירוע עצמו.

20. בא כוח הנאשם טען, בין היתר, כי בסרטון נ/2 נראה הפח כשהוא צמוד למדרכה, לא באמצע הצומת ולא מפריע לתנועת כלי רכב כפי שהעיד פקד יפרח. לטענתו, יש בכך כדי לכרסם במהימנותו של העד.

אינני מקבלת טענה זו. הסרטון צולם בשלב מתקדם של האירוע - לאחר שהנאשם כבר שוכב על הרצפה כשפקד יפרח שוכב מעליו, ולאחר שהגיעו למקום כוחות משטרה נוספים.

אין כל ראייה לגבי ההתרחשויות בין הזזת הפח לאמצע הכביש, כנטען על ידי פקד יפרח, לבין הרגע בו מתחיל הצילום, אך ההסבר של פקד יפרח, לפיו הפח הוזז לצד הכביש על ידי אנשי כוחות הביטחון, כדי להסיר את המכשול מהכביש, אינו מופרך.

21. ב"כ הנאשם טען כי גרסת פקד יפרח, לפיה הבחין בכלי רכב בולמים בשל הצבת הפח במרכז הצומת, אינה מתיישבת עם העובדה לא יכול היה להבחין בנעשה בכביש, לרבות בבלימת הרכבים בשל הצבת הפח במרכז הצומת, זאת בהתחשב בכך שבסרטון נראה פקד יפרח בגבו אל הכביש. אין לקבל טענה זו, בהתחשב בכך שחלף זמן בין דרדור הפח אל הכביש וההפרעה לתנועה, לבין המעצר המתועד בסרטון. העובדה שבעת שנעשה הצילום היה פקד יפרח כשגבו אל הכביש, אין בה כדי להעיד על האופן בו עמד או ישב קודם לכן.

22. תמיכה נוספת לסבירות גירסתו ואמינותו של פקד יפרח, יש בהסבר שנתן, לפיו הוצב במקום כשוטר סמוי, ולא היה חושף את זהותו כשוטר, במעצרו של הנאשם, אלמלא היה בטוח בזיהוי הנאשם כמי שדחף את פח האשפה למרכז הכביש.

23. הנאשם חולק על גרסתו של פקד יפרח, בעניין ההשתתפות בהזזת פח האשפה למרכז הכביש. מעבר לכך, אין מחלוקת אמיתית בין השניים. הנאשם מאשר כי היה במקום, הוא מאשר כי פקד יפרח קרה לו לעצור, ולגרסתו עצר כשהתברר שהאדם שנחזה להיות חרדי הוא שוטר.

לנאשם לא היה הסבר טוב לנוכחותו במקום. מדובר בהפגנה של "הפלג הקיצוני" שהנאשם טוען כי אינו משתייך אליו; מדובר בהפגנה מרובת משתתפים; במפגינים שנדחפו במקום על ידי אנשי המשטרה; הפגנה בלתי חוקית - הפגנה שאין

לנאשם מה לחפש בה כאדם תמים. הנאשם הביא עדים המעידים על היותו תלמיד ישיבה - אף שמדובר בתקופת "בין הזמנים", לא היה לו מה לחפש במקום. ההסבר שנתן הנאשם לנוכחות תמימה במקום לא היה משכנע.

24. בנסיבות אלה, כאמור, אני מעדיפה את גרסתו של פקד יפרח על פני זו של הנאשם.

סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה

25. מעדותו של פקד יפרח הוכח, כאמור, כי הנאשם נטל חלק בהזזת פח אשפה גדול אל הכביש, באופן שהפריע לתנועה וסיכן את הנוסעים בדרך.

פקד יפרח צפה כי ייתכן שהמפגינים יחסמו את הכביש באמצעות פח האשפה, כפי שהיה בהפגנות קודמות.

הוא התמקם במקום קרוב, במרחק מטרים ספורים, ותצפת על הנעשה במקום.

פקד יפרח ראה את הנאשם והאחרים דוחפים את הפח. מהאופן בו תיאר את האירוע, עולה כי התמקד בדמותו של הנאשם, שהיה המבוגר מבין ארבעת הצעירים שדחפו את הפח אל הכביש.

פקד יפרח שמר על קשר עין עם הנאשם, ומיד לאחר דחיפת הפח עצר אותו.

תאור הדברים על ידי פקד יפרח, יש בו כדי לשלול אפשרות לטעות בזיהוי הנאשם כמי שנטל חלק בדרדור הפח אל הכביש.

26. חיזוק לדבריו של פקד יפרח, ניתן למצוא בתשובת הנאשם לתשאל שערך לו פקד יפרח בניידת המשטרה, בדרכם לתחנה - תשובה שיש בה ראשית הודיה, לאחר שהנאשם הביע חרטה על מעשיו.

הבעת החרטה אינה שנויה במחלוקת. הנאשם טוען כי הביע חרטה על עצם הימצאותו במקום האירוע. אולם השאלה שהופנתה אל הנאשם על ידי פקד יפרח, נגעה לגרירת פח האשפה אל הכביש ולסיכון חייהם של עוברי אורח, ובתגובה לכך ענה הנאשם את תשובתו והביע חרטה על מעשיו.

זאת ועוד, לא הייתה כל סיבה להביע חרטה על עצם ההמצאות במקום, אם אכן היה מדובר בנוכחות תמימה שאין לה קשר למפגינים ולמחאתם.

27. לנאשם מיוחסת עבירת סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה זאת בהתאם לסעיף 332 לחוק הקובע:

332. העושה אחת מאלה, בכוונה לפגוע בנוסע בנתיב תחבורה או כלי תחבורה או לסכן את בטיחותו,

דינו - מאסר עשרים שנים:

(1) מניח דבר על נתיב התחבורה או כלי התחבורה;

(2) מטפל בנתיב תחבורה או כלי תחבורה או בכל דבר שעליהם או בקרבתם בדרך שיש בה כדי לפגוע בשימוש החפשי והבטוח של נתיב התחבורה או כלי התחבורה או בבטיחותו של נוסע כאמור או כדי לסכן את השימוש או הבטיחות האמורים;

(3) (נמחקה);

(4) מראה אור או אות על נתיב התחבורה או כלי התחבורה או בקרבתם או מטפל בכל דרך באור או באות הקיימים שם;

(5) גורם לסיכון בטיחותו של נוסע כאמור בהימנעות מעשות מעשה שחובה עליו לעשותו.

היסוד העובדתי של עבירה זו דורש כי התנהגות העושה תהא בהנחת דבר מה על נתיב תחבורה או כלי תחבורה. כאמור, הוכח כי הנאשם, יחד עם אחרים, דחפו והניחו פח צפרדע גדול במרכז של צומת הרחובות "פישל" ו"שמואל הנביא". בכך, צומת זה נחסם באופן חלקי, והמכוניות שנסעו בו נאלצו לבלום בפתאומיות על מנת שלא להתנגש בפח. בכך מתקיים היסוד העובדתי של העבירה.

היסוד הנפשי, בעבירת סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, דורש כי תתקיים בקרב העושה "כוונה לפגוע", תוך החלת "הלכת הצפיות" לפיה די בראיית הנולד, לגבי אפשרות להתרחשות התוצאה, תוך קיומה של מודעות להסתברות קרובה לוודאי להשגת התוצאה בפועל, גם אם לא קיים, או לא הוכח שקיים, רצון להשיגה.

ובענייננו, גם אם הנאשם לא שאף לכך שייפגעו אנשים עקב הצבת הפח במרכז של הצומת, הרי הוא היה מודע, מכוחן של הנסיבות, השכל הישר וניסיון החיים, כי הצבת פח במרכז הצומת, ללא התראה או אזהרה מוקדמות, עשויה לגרום, בהסתברות קרובה לוודאי, לפגיעה ברכושם, בגופם ואף בנפשם של הנוסעים בשל המכשול שהוצב בפניהם ולסיכון שבכך.

לפיכך, יש להרשיע את הנאשם בעבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה.

עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו

28. אשר לנסיבות מעצרו של הנאשם - בגין מיוחסת לו עבירה של הפרעה לשוטר -

אין מחלוקת כי תחילה לא זיהה הנאשם שמדובר בשוטר - שכן פקד יפרח היה מחופש לאדם חרדי, כפי שניתן לראות בסרטון - ולפיכך משהורה לו פקד יפרח לעצור - ניתן להבין מדוע הנאשם לא עצר.

פקד יפרח ראה במעשיו של הנאשם ניסיון להימלט, וכדבריו: **"החשוד ניסה להימלט מתחילה. צעקתי לעברו משטרה, אחזתי לו ביד, הוא ניסה להימלט וכעבור שניים, שלושה צעדים, תפסתי אותו, אחזתי בו, הורדתי אותו על הרצפה" (עמ' 10 ש' 11-13);** ובהמשך תיאר כי **"... בשניות הראשונות, צעקתי לעברו 'משטרה, משטרה, תעצרו' ואחזתי ביד שלו. הוא ניסה להימלט. בניסיון בריחה זה תפסתי אותו, הורדתי אותו על הרצפה. אני מדבר על ניסיון של שניים, שלושה צעדים, הורדתי אותו לרצפה" (עמ' 10 ש' 17-19).**

מתאור הדברים, כעולה מעדותו של פקד יפרח, קשה לקבוע באיזה שלב של המעצר הזדהה העד כשוטר, ולפיכך, ניתן לייחס את מעשיו של הנאשם לאי הבנה כי מדובר בשוטר.

אשר לעדותו של פקד יפרח לגבי התנגדות של הנאשם למעצר - אינני מקבלת את טענת ב"כ הנאשם, לפיה בסרטון רואים שהנאשם אינו מתנגד למעצר, שכן הסרטון מתחיל משלב בו הנאשם כבר שוכב על הרצפה ולא ניתן לדעת מה היה קודם לכן.

יחד עם זאת, לא ניתן לקבוע מה בדיוק עשה הנאשם כאשר פקד יפרח עצר אותו, וכאשר הפיל אותו לרצפה והתיישב עליו. תנועות כפי שמתאר פקד יפרח, הזזת הידים והרגלים, אינן בהכרח התנגדות למעצר, ויכולות להיות תגובה לאופן בו נאלץ פקד יפרח לעצור את הנאשם, בהיותו באותו שלב שוטר בודד, לבוש כחרדי, וכאשר חשש כי הנאשם ימלט או כי המפגינים במקום ימלטו אותו.

לפיכך, יש לזכות את הנאשם מעבירה זו מחמת הספק.

עבירת ההתפרעות

29. לנאשם מיוחסת גם עבירה של התפרעות בהתאם לסעיף 152 לחוק הקובע:

152. התקהלות אסורה, שהתחילו לבצע בה את מטרותיה בהפרת השלום שיש בה כדי להטיל אימה על הציבור, הרי זו התפרעות, והמשתתף בהתפרעות, דינו - מאסר שנתיים.

עמוד 14

היסוד העובדתי בעבירה דנן, דורש קיומו של משתתף הלוקח חלק בהתקהלות, קרי, נמנה בין המתקהלים, כאשר נדרש שההתקהלות תהיה אסורה.

היסוד הנפשי הנדרש הינו מודעות לטיב המעשה קרי, מודעות להשתתפות בהתקהלות האסורה. לעניין זה, ישנה חשיבות לדברים שנאמרו לגבי טיב האירועים - הן מפי השוטרים, וגם מפי הנאשם.

לגבי השוטרים - רפ"ק בן קיקי, שהיה מפקד האירוע, העיד כי מדובר בהפגנה שארכה מספר שעות, כאשר במהלכה המפגינים חוסמים כבישים, והמשטרה פותחת את הצירים, וחוזר חלילה. בהפגנה השתתפו מאות מפגינים. לדבריו ההפגנה התקיימה בצומת הרחובות שמואל הנביא ובר אילן, ובכל הרחובות הסמוכים - לכיוון ירמיהו, לכיוון יחזקאל, לכיוון שמואל הנביא.

פקד יפרח העיד אף הוא כי במקום היו הרבה מאוד מפגינים.

הנאשם העיד כי היה בביתו "וברחוב מתחתי כמו שאמרנו שמה התקיימו המחאות. אני מהסקרנות שמעתי את הרעשים ואת הדברים ירדתי למטה וראיתי את כל ההמולה, היו עשרות אנשים... עד כמה שאני זוכר עמדו שוטרים במרחק מאוד רחוק מאיתנו, עמדו עשרות אנשים שם במקום...". כן העיד הנאשם כי מדובר במקום שיש בו הרבה מאוד הפגנות, מדובר במוקד של הפגנות. לדבריו "ליד הבית שלי זה מקום שיש שם הרבה פעמים הפגנות, אם זה הפגנות על השבת, על הקברים, ניתוחי מתים ולא חסר עוד...". לדבריו הוא ירד מביתו לאחר ששמע רעש חריג, אולי סירנות של משטרה, אולי צעקות. הנאשם אישר כי מדובר באזור שיש בו הרבה מאוד הפגנות - מוקד הפגנות. לדבריו לא תמיד הוא יורד לראות הפגנות, "זה דמוקרטיה לבוא להסתכל". לדבריו הנאשם, במקום בו נכח, היו עשרות אנשים שנראו כמוהו, מבחינת הגיל והלבוש.

30. מדברי הנאשם עולה כי היה מודע לכך שבמקום ישנה הפגנה, מסוג ההפגנות שהוא מכיר, כמפורט לעיל.

משנשללה גרסתו לפיה היה צופה תמים, לאחר שנקבע כי השתתף בדחיפת פח אשפה לתוך הכביש, הרי שמדובר בהשתתפות פעילה, בהפגנה שיש בה כדי להפר את השלום, כלומר מדובר בהתפרעות.

31. בנסיבת אלה, יש להרשיע את הנאשם בעבירת התפרעות.

טענות לגבי מחדלי חקירה

32. לנאשם טענות לגבי מחדלי חקירה.

לאחר בחינת טיעוני ב"כ הנאשם, לא מצאתי כי היו במקרה זה מחדלי חקירה.

33. נטען למחדל חקירה, בכך שהמאשימה לא הביאה עדים לגבי החרטה שהביע הנאשם בניידת לפני פקד יפרח. טענה זו נדחית. הנאשם לא כפר בכך שהביע חרטה לפני פקד יפרח, אלא נתן לדבריו פרשנות התואמת את גרסתו לאירוע. בנסיבות אלה, ככל שהיו עדים ששמעו את דברי הנאשם, ולא הוכח כי היו כאלה - לא היה בעדותם כדי להוסיף דבר.

34. מחדל נוסף שנטען לגביו, הנו היעדר קיומם של דו"חות פעולה, שהיו צריכים להיכתב על-ידי מבצעי המעצר. גם בעניין זה לא מצאתי כי מדובר במחדל. על פי מכלול הראיות, השוטר היחיד שעצר את הנאשם הינו פקד יפרח. מעדויות שוטרי מג"ב ומהסרטון 2/נ, עולה כי השוטרים סייעו בהרחקת המתפרעים מפקד יפרח ומהנאשם, לאחר המעצר, לשם שמירת בטחונם וכן לשם מניעת ניסיון חטיפתו של הנאשם מהמקום. לפיכך, ככל שישנם דו"חות לעניין זה - אין בהם כדי לשפוך אור על מעצרו של הנאשם.

35. עוד טען בא כוח הנאשם, כי התקיימו מחדלי חקירה בכך שלא הובאו הצילומים שצולמו על-ידי סמ"ש אמיר, שעמו הייתה מצלמה בעת האירוע, ונטען כי צילם את האירועים. מעדותו של סמ"ש אמיר עולה כי תיעד את האירועים שהיו באותו יום לסירוגין, זאת בהתאם להתפתחויות בשטח. משהוצג לו סרטון המעצר (2/נ), אישר סמ"ש אמיר כי לא צילם את האירוע הנדון, זאת לפי כיוון עינית המצלמה שהייתה ברשותו, המופנית כלפי מטה, כפי שניתן לראות בסרטון. מכל מקום, גם אילו צילם סמ"ש אמיר את האירוע - נוכח הגעתו למקום בשלב מאוחר של האירועים, לא היה בצילומים אלה כדי להוסיף נתונים בעניין מעשיו ו/או מעצרו של הנאשם.

36. למעלה מן הצורך, יצוין כי מחדל חקירתי אינו מביא באופן אוטומטי לזיכויו של נאשם. יש לבחון כל מקרה לגופו, ביחס לראיות הקיימות, ולבדוק האם קופחה הגנתו של הנאשם בגין אותו מחדל.

בענייננו - גם אם התקיים אחד או יותר מהפגמים הנטענים - נוכח מכלול הראיות הקיימות, אין בכך כדי לקפח את הגנתו של הנאשם.

אכיפה בדרנית בבחירת סעיף האישום

37. בא כוח הנאשם טען בסיכומיו, כי המאשימה נקטה באכיפה בדרנית, עת בחרה להאשים את הנאשם בעבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה בהתאם לסעיף 332 לחוק, כאשר, לטענתו, במקרים דומים המאשימה בסעיפים פחות מחמירים.

כתב האישום אמור לפרט את העובדות ולהתאים את סעיפי האישום לעובדות המתוארות. על התביעה להקפיד על קיום יחס ישיר בין תיאור העובדות בכתב האישום, לבין אופי וסוגי העבירות בהן יואשם הנאשם. חוסר התאמה מהותי ומשמעותי בין העובדות המתוארות בכתב האישום לבין סעיפי האישום, עשוי בנסיבות מסוימות, קיצוניות במהותן, להצדיק את התערבות שיפוטית.

38. קבלת החלטה על העמדת נאשם לדין, אמורה להתקבל בתום לב, בהגינות, ללא אפליה ובסבירות, כאשר סטייה מאלה תצדיק את התערבותו של בית המשפט. אולם, בפסיקה הוכר קיומו של מתחם אפשרויות סביר להחלטותיה של התביעה, כאשר התערבותו של בית המשפט תיעשה אך במקרים חריגים בהם נופלת ההחלטה שהתקבלה מחוץ לאותו המתחם.

39. לאחר שבחנתי את טענות ההגנה, הגעתי למסקנה לפיה בנסיבות המקרה דנן לא הייתה חריגה ממתחם האפשרויות הסביר. במסגרת שיקול דעתה, רשאית המאשימה לבחור את סעיף האישום המחמיר, ובלבד שזה מבטא בצורה הנאותה ביותר את מהותו של המעשה. בענייננו, סעיף העבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, תואם את העובדות המתוארות בכתב האישום המתוקן, עובדות שהוכחו כמפורט לעיל. ההגנה לא הצליחה להניח תשתית לכך שבחירת המאשימה הייתה נגועה בחוסר תום לב, חוסר הגינות או אפליה מכוונת; וכי ההחלטה נתקבלה משיקולים פסולים.

לפיכך הטענה נדחת.

סוף דבר

40. נוכח כל האמור לעיל, אני מרשיעה את הנאשם בסיכון חיי אנשים בנתיב תחבורה, עבירה לפי סעיף 332 לחוק;

ובהתפרעות, עבירה לפי סעיף 152 לחוק.

הנאשם מזוכה מעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק.

ניתנה היום, כ"ג אדר א' תשע"ט, 28 פברואר 2019, במעמד הצדדים.

**רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת**